

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyiltér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	--

Nyilt levél a kereskedelemügyi miniszterhez.

Nagyméltóságú Miniszter Ur!

Hozzá vagyunk szokva, hogy a vidéki sajtó nem részesül abban az elismerésben, nem élvezi azokat a kedvezményeket, mint a fővárosi sajtó. Ez nem bánt bennünket, hiszen tudjuk, hogy a tüzhely mellett melegszik az ember, hanem azt még se hittük, hogy akkor, a midőn a nemzet ezredéves ünnepet ül, a vidéki sajtóról megfélekedeznek.

Az ezredéves ünnep előtt, az ezredéves kiállítás igazgatósága megtalálta a vidéki sajtót, azt elég bőven felkereste és szorgalmasan küldte neki hivatalos értesítéseit és közleményeit. A vidéki sajtó a legnagyobb lelkesedéssel foglalkozott az ezredéves ünnepel, hasábkot boesátott a kiállítási igazgatóság rendelkezésére és most íme megtörtént az a furcsa eset, hogy az ezredéves ünnepre, illetve a kiállítás megnyitására a kiállítási igazgatóság szépen sarokba állította a vidéki sajtót, megfélekedezett a meghívásról gondoskodni és így a vidéki sajtó kénytelen volt távol maradni a nemzett e szent ünnepéről.

A kiállítási igazgatóság úgy

látszik nincs tisztában azzal, hogy minő tisztelettel tartozik a sajtó iránt, nem tudja, hogy a sziveség egy kis figyelmet érdemel, mert ha a kiállítási igazgatóság fel tudta használni a sajtót a hangulat felébresztésére és tudta, hogy a vidéki lapok ez ügyben nagy szolgálatokat tehetnek neki, tudnia kellett volna, hogy helyén való dolog lett volna a kiállítás megnyitására az összes lapokat meghívni.

Ezt nem tette, ez eljárásból arra kell következtetnünk, hogy a kiállítási igazgatóság a vidéki lapokat nem respektálja, csak reklám eszköznek tekinti, mely feltevés ellen a legkomolyabban tiltakozunk.

A vidéki sajtó ma oly magaslaton áll, hogy a maga körében nagy missiót teljesít, hathatós fegyverül szolgál hazánk kulturális fejlődésében, és ezért nem engedheti meg, hogy a kiállítási igazgatóság vele kénye - kedve szerint bánják el, hanem egyenesen megköveteli, hogy őt tisztelje és becsülje.

A vidéki sajtó nem fogja magát alávetni a kiállítási igazgatóság kegyeinek, hanem mint kultur tényező és mint a nyilvánosság őre jogokat tart a tiszteletre.

A kiállítási igazgatóságnak,

mint nyilvánosan működő testületnek nem szabad részrehajlónak lenni és kivételeket osztogatni, hanem kötelessége egyik lapot úgy megbecsülni, mint a másikat, az összes lapokat egyformán respektálni és figyelemben részesíteni.

Ezért a kiállítási igazgatóságnak ezen nem diszére való eljárása nem fogja a vidéki lapoknak hazafias érzelmeit megváltoztatni, a vidéki sajtó ezentul is lelkesen fog foglalkozni az ezredéves ünnepélylyel, igazságosan fogja bírálni a kiállítás munkáját és megfogja mutatni, hogy mint sértett fél is nemes tud lenni és udvariasság tekintetében a kiállítási igazgatóság fölé tud emelkedni.

Ezt szükségesnek tartottuk Nagyméltóságodnak szives tudomására juttatni, remélve azt, hogy a sajtón ejtett sérelmet orvosolni kegyes lesz.

Magunkat Nagyméltóságod magas jóindulatába ajánlva maradunk: hazafias tisztelettel

több vidéki lapszerkesztő.

Fel Budapestre, külön vonaton!

Millennáris kiállításunk oly nagyszerű, oly tanulságos, — Budapest fővárosunk oly szép, oly ígésző, hogy megtekintésük

T Á R C Z A.

ŐSEINK BEJÖVETELE.

Irta: Cleonice.

Ne esodálkozzék azon senki se, hogy a magyar e maroknyi nép, annyi viszontagság mellett ezer esztendeje már, hogy uralja e Kárpátoktól koszoruzott hazát, hiszen Árpád a honalapító egyenes leszármazottja volt Attilának az Isten ostorának.

Midőn Róma Isteneknek kezdte nevezni császárait, a bálványok oltárait lerontani, eljött az „Isten fia” — a császárok trónjait ledönteni, eljött az „Isten ostora”.

Attila hódította először meg e hazát, de halála után fiai között kitért a testvér harez s a nagy birodalom szétfoslott s idegen kezekbe ment át.

Négy század év telt el azóta, ekkor a Kaukaszus táján a Kuma partján Madzsár város (melynek omladéka maig is láthatók) lakói városukat önként elhagyva, utra keltek új hazát keresni. Azt mondják, hogy őseink a magyarok, mert

azok voltak Madzsár város lakói, a besenyők elől mentek volna el, de hát ha olvassuk a történet lapjait s látjuk ama fényes harezokat, miket vittak ez utjokon, hihető-e ez állítás?

Ha a harezot akarták volna kerülni miért mentek volna új harezok elé?

Ha van ösztön, miért ne mondhatnók, hogy őseink útra keltek, mert élt ajkukon az őshagyomány, apáról fiura szállva, Attila országaról, miért ne mondhatnók, hogy elhitta őket az az ösztön, mely a vándor madarakat készíti a tél beállta előtt jobb hazát keresni, elhita őket az öntudatos büszkeség, hogy ők most hazát mennek hódítani, Attila országát, a gazdag apai örökséget?

Mig a harezosabb faj mintegy kétszáz ezer férfi lóra ülve megindult az ígért földét visszahódítani, addig a békésebb faj észak felé vonulva feljebb és feljebb jutva a jeges Obi partján telepedett meg. Ott az örök hóval borított jégmezőkön elfajult a deli faj, szívének nemesebb érzése kihalt, eltörpült, úgy, hogy magassá-

ga most alig üti meg a négy lábat; egyedüli, nélkülözhetlen házi állatánál, az iranszarvasnál nem ismer becsesebbet, se családi érzése, se vallása nincs.

És e nép a délceleg, büszke, nemes magyar népnek testvér népe legyen? Pedig mégis úgy van, ők azok a tőlünk elpártolt testvérek, nyelvük szabályai azonosak a magyarokéval, s a nyelvtudósok bizonyításai s a történészek állítása szerint azok a mi rokonaink.

Mivé teszi a népet a lélekkülömbőség?

Mig amazok a békés tunyaság hatása alatt eltörpültek s elkörososultak, hazát kereső őseinket a harez, a nemes lelkesültség megedzette, megnemesítette.

Attila hagyatékának keresésére induló őseink hét vezért választottak maguknak és pedig: *Álmost* (kiről anyja Emeza születése előtt azt álmodá, hogy tüzet szült, mely országokat világitott be, kiről a táltosok azt jósolták, hogy utjában szerencse kíséri), a többi hat neve: *Elöd, Ond, Kont, Tas, Huba, Tuhutum* volt.

Etelközben a hét vezér Álmost fejedelmévé választotta, ez alkalommal karjai-

és tanulmányozásuk önmagunk iránti sz. kötelességünk! „Mindnyájunknak el kell menni!” — ha tanulni akarunk, ha lángol kebelünkben a hazafiúi lelkesedés sz. tüze! Mutassuk meg, hogy nemzetünk minden egyes tagja haladni kíván (mert tanulni szeret és munkálkodni akar) a — művelődés és boldogulás útján! Mutassuk meg a nagy világ előtt, hogy a magyar életképes faj s a nemzet betölti hivatását a népesaládok sorában! Sokat érő erkölcsi tőke lesz az, ha a művelt világ meggyőződik fajunk életrealitásáról s nagyobb-nagyobb rekonszenzussal karol át bennünket.

Szép bizonyossága lesz előre törekvő-sünknek s életrealitásunknak az is, ha a millenáris kiállítás minél nagyobb számban s minél többször meglátogatjuk és tanulmányozzuk!

Az államkormány s a kiállítási igazgatóság oly nagy mérvű kedvezményt adnak, hogy felnem használni a jó alkalmat: szellemi szegénységünkre, sőt lágy-meleg hazafiságunkra mutatna!

Csak menjünk a dícsőségünket hirdető kiállítási csarnokokba; testvéries találkozásra, honfiúi ölelésre minél többször, minél többen! — A horvátok, szerbek zászlóinkat égetik el, az oláhok kigyóit-békát kiáltva tüntetnek ellenünk; csak az kellene még, hogy magunk között meg faj s felekezeti szerint szétszakadozva s egymást gyűlölve állanánk szembe egymással!

Eljön a tiszta hazafiságban nyilvánuló testvériesség!

Ilyen érzületből származik felhívásunk is, midőn jó magyar köznépünket felhívjuk a *folyó hó 15-én* foganatosítandó együttes utazásra Budapestre. *Külön vonat* akarunk elmenni, ha *500-en* lennénk összesen. Ez esetben az oda- és visszautazásra személyenként csak mintegy *három forintnyi* vasuti díjat kellene fizetnünk. Ennyi utitárs pedig könnyen összejöhet a Bares-tól Szobbig, sőt Kutasig való csatlakozással; számítva egy oldalról Darány, Szulok, Homokszentgyörgy, Nagy-Korpád, más oldalról Komlósd, Babócsa, Ujnép, Rinyaszentkirály, Bolhás, Belog stb. községek részvételére is!

Az utazás unalmainak elűzésére a *Csokonyai polgári ének* is csatlakozik hozzánk.

A fővárosban *olesó szállást* kapunk (éjszakánként 10—20 krajczárért), a *kiállításra bemenetnél, a közutaknál való utazásnál, a néznivalók megtekintésénél, fürdők-nél* stb. *kedvezményekben* részesülünk.

Budapesten *négy napot* töltünk s *20-án* jövünk haza.

A *3 forint vasuti díj* az elindulás előtti napon *előre* lefizetendő. (ha 500 nem leszünk: 5—6 forintba kerül a menettéri jegy.) Az utazók *névsorát* folyó hó *11-ikére*, a *3-3 forintot 11-ikére* kérem hozzám biztos alkalomtól megküldeni.

Az *elindulás pontos ideje felől f. hó 13-ára* lesznek értesítve az illető községek.

Indítsuk meg tehát a *népvándorlást* hazánk szívébe: *Budapestre!* „*Fel honfiak, polgárok, nők s ifjak!*” *Előre!*

Csokonya, 1896. május 7.

Szalóki Dániel
év. ref tanító.

C s a r n o k.

Bares fejlődésének története. (folyt.)

Írta: Dr. Kronberger Adolf.

— Felolvastatott szerző által a barestelepi „Olvasó és Társaskör”-ben 1896. április 11-én. —

Ha már most tekintetbe vesszük a viszonyokat, melyek alatt a vázolt fejlődés végbe ment, akaratlanul azon gondolat támad bennünk, hogy Bares mivé fejlődhetett volna kedvezőbb körülmények közt, hogy többet ne említsék, ha 30 év előtt bíróságot kapott volna, mint azt akkoriban Horváth Boldizsár minister tervezte.

Ugyanis körülbelül 30 éve annak, hogy a megyék új beosztást nyertek és akkor többek közt Somogy megyében is *10 járást* vett tervbe a minister és pedig a mostani 8 járáson kívül még kettőt, Bares és Nagy-Bajom székhelylyel, de a minister megbukott és vele a terve is, vagy pedig megfordítva — elég az hozzá, Bares nem kapott bíróságot.

ez volt a leghatalmasabb.

Árpád ekkor a Sajó partján táborozott. — E kis folyam sokat beszélhetne nekünk, mert ez látta a magyar nép első születését és első halálát, igen háromszor halt meg a nemzet s háromszor született újról. Árpád saját seregével támatta meg Zalánt, s Zalánnak meg kelle hódolnia.

Zalán legyőzetésével be lőn fejezve a honfoglalás nagy és dicső munkája és a Kárpátoktól a Drávaig egygyé született a haza s neve lett „Magyarország.”

Árpádról bátran elmondhatjuk, hogy ő hazánk legnagyobb állam-férfia, kinek hódítása nem mulékony diadalmimámor volt csupán, hanem egy szilárd alkotás, mely immár elérte ezredéves fennállásának évfordulóját.

És a magyarok Istene, „*Hadur*” ki eddig anynyi vészteljes napokon át megtudta óvni számunkra e vérről szerzett hazát, megfogja tartani a magyar népnek továbbra is e hont, hogy az új ezer esztendőben békében és nem harezzi zaj közepett, éljen boldogul, ápolhassa a tudományt, az ipart, költészetet, őseink emlékezetét, de mindenek fölött a „*honszeretetet*”.

Azóta többször felmerült a baresi bíróság kérdése, mint most is — de eddig soha nem lett belőle semmi és félő, hogy most is csak úgy lesz — különösen, ha szomszédaink jóakarától függ, no meg sokan a saját embereink közül is a bíróság ellen vannak.

Ki hinné, hogy találkozott Bareson 90 egyén, kik kérvényt irtak alá, hogy Bareson ne legyen bíróság.

Azoknak pedig, kik azt hangoztatják, hogy Bareson azért nem lehet bíróság, mert a megye, az ország határán van és nem tudom még miféle kifogásokat emelnek a Bareson felállítandó bíróság ellen, melyeknél a lóláb kilóg, csak annyit: ha szóba jöhetett ezelőtt 30 évvel, midőn Bares a leirt viszonyok közt volt és gondolni sem lehetett arra, hogy azzá lesz a mivé lett, miért ne lehetne bíróságról szó, midőn oly kereskedelmet és forgalmat bír felmutatni, mint kevés vidéki város, midőn a szomszédos bírósági székhelyeket jóval felülmulja. Sőt határozottan igazságtalanság volna, ha olyan hely, mint Bares mely, nem számítva a ropant forgalomból az országra háruló hasznót, több mint 600.000 frtot szolgáltat minden évben az állam pénztárába; mondom, ha Bares nem kapna bíróságot.

De egyenesen kötelessége a megyének, a kormánynak, hogy már egyszer valahára Bares érdekében tegyenek valamit és a mit a múltban elmulasztottak, üssék helyre most, midőn Baresot azon veszély fenyegeti, hogy hanyatlásnak indul. Mert határozottan szünét állt be Bares fejlődésében — a negatív fejlődés pedig, pozitív hanyatlás.

E helyen főlemlítendőek még — mint negatív fejlődési mozzanatok — azon tervbe vett — de csak tervben maradt vállalatok — nem szólva sem a titkos, sem a bevallott okokról, melyek létrejöttüket megakadályozták — a mely tervek testté válva — hivatva lettek volna arra, hogy Baresot szinte egy-két fokkal előbbre vigyék.

Igy nem jött létre a briquetgyár, meghiusult a cukorgyár és két ízben a gőzmalom, gyapjumasóintézet — no meg legújabb időben a kendergyár; nem is említve egyes kisebb dolgokat, melyek habár csekély mértékben, mégis előre tolták volna Bares szekerét.

Végre még néhány szót a társadalmi élet alakulásáról és fejlődéséről.

30 év előtt néhány családból állt Bares értelmisége; ezek társadalmilag egymásra utalva összetartottak és családi jellegű összejöveteleik alkalmával jól érezték magukat.

Később az értelmiség szaporodásával létre jött Baresnak első Casinója.

Ezen Casinó közel 20 évig fennállt és az összetartást, a társadalmi életet fejlesztette — különösen főnállásának első felében, midőn itt volt a társadalmi életnek sulypontja, de tartott némileg annak második felében is, ha gemóniáért való küzdelem alatt is, addig, míg ezen küzdelem Barestelep javára eldőlt és sit venia verbo — a társadalmi élet decentralizálva lett. A Casinó rövid tengődés után, a tagok kevés száma miatt — föloszlott.

Helyette más társas körök keletkeztek, u. m.: a barestelepi-olvasó és társaskör, melynek díszes helyiségei vannak, tagjai és vendégei számára, továbbá a baresi olvasókör, melynek zömét iparosok

képezik, hol mint az előbbiben tagjai szórakoztatására táncestélyek, fölolvadások, stb. rendeztetnek.

Volt Bareson még egy harmadik egyelet is — de nem tartott sokáig; rövid élete bebizonyította, hogy nincs Bareson olyan talaj — a melyben antiszociális kinövésnek nagyra nőhetnek.

Mindkét körnek célja, a társas életet fejleszteni és a tagoknak módot nyújtani, hogy szórakozhassanak.

Vannak az említettek kivül még egyéb jótekonyságú és hasznos célú egyletei Baresnak, melyek kitűzött céljuknak megfelelnek.

Mielőtt fölolvadásomat befejezem, még egyszer meg kell emlékezniem társadalmi életünkről, azt constatálva, hogy annak fejlődése nem egészséges és hogy szabályaink nem nyújtanak elég eszközöket arra, hogy az emeltessék.

Ha az egész társadalmunk gyűlést tartana itt, úgy azon határozati javaslatot nyújtanám be, hogy választassék egy bizottság, mely hivatva volna a betegség okait kideríteni és módokról gondoskodni, hogyan lehetne ezeket eltávolítani.

De így csak azon kívánságomat nyilvánítom, hogy Magyarország, kedves hazánk főállásának második évezrede előestéjén kezdjünk mindnyájan egy cél felé törekedni t. i. Bares és társadalmának fejlődését elősegíteni, mert habár csak kis részét képezi Bares széles Magyarországnak, mégis Bares fejlesztésével, hozzájárulunk szeretett hazánk fejlődéséhez.

H i r e k.

— **Szolgabíróság Bareson.** Igen sokszor és már igen régóta kecségetnek bennünket a szolgabíróssággal, fel-fel merül ez a kérdés s néha oly határozottsággal beszélnek felőle, mintha már csakugyan a megvalósulás stádiumába lépne s aztán meg-megint csak hallgat felőle a krónika. Így voltunk mi a múlt októberi így az ez év májusi szolgabíróssággal, de biz a jelzett időszakok csak elmúltak nekünk minden szolgabírósság nélkül, azaz Bares mindedig nem kapott még szolgabírósságot. Most ujabban mérvadó körökben ismét fölmerült ez a kérdés, még pedig oly hangon, hogy ez év augusztus havában biztosan életbe lép. Ez mind igen szép dolog, amire azt mondhatjuk: hála Isten, elértük valahára! Azonban csak azzal nem vagyunk kibékülve a dologban, hogy a jó hír daczára, bár mily mérvadó helyről szívárogo is az ki, városunkban eddig semmi készülétek sem történnek lakás rendezést illetőleg a bíróság befogadására. Mindennek daczára azért szeretjük himni, hogy augusztusban lesz szolgabírósságunk, hozza Isten, de régóta várjuk már!

— **Sajtó hiba.** Lapunk mult számának a „csarnok” rovatában „Bares fejlődésének története” című közlemény utolsó sorában helytelenül 100.000 szedetett Bares évi adója kitüntetésénél, holott Bares nem 100.000, de 600.000 frt adót fizet évente az állam pénztárába. Sőt — megjegyezzük itt egyuttal — maga a szeszgyár fizet már közel 600.000 frtot.

— **Kórház Bareson.** Bares előkelő köreiben mozgalom indult meg a végből,

hogy hazánk ezredéves fennállásának emlékére közadakozás útján Bareson kórház építtessék, melynek költségeire a gyűjtés ez évben kezdik meg. Minden esetre igen szép dolog ily humánus intézmény létesítése, városunkra csak áldás lesz ez épület, melynek fölépítéséhez azt hisszük szívesen járul Bares minden polgára, ennél közérdekűbb, hasznosabb dologgal már alig lehetne megörökíteni városunkra az ezredévet.

Megjegyezzük azonban ezuttal, hogy a kórház kérdés Bareson már nem új dolog. Értesülésünk szerint, e célra 2000 frt. van már elhelyezve.

— **A barsi iparos testület által rendezendő ezredéves ünnepélyre,** mint halljuk, a rendezőség Pécsről a katonazenekart szándékozik elhozatni s elmondhatjuk igazán, hogy a rendezőség buzgón fáradozik az ünnepély minél impozánsabb kivitelén, már a hosszú fényes program után itélve ez ünnepély fénye méltó lesz ezeréves létünk emlékéhez. Csak az a szerény szavunk van mégis a rendező urakhoz, hogy a magyar, e nagy, magyar nemzeti ünnepen, talán cigány mellett is tudna vigadni, mert a hegedű mégis jobban tud a magyarral *szírni és vigadni*, mint a hogy a magyar jellegénél fogva csak *szírva* vigad. Hiszen igaz, hogy őscink a kürtök és trombiták lelkesítő hangjai mellett sok nehéz csatákat vívtak, de táncolni mégsem szerettek trombitára s ha bejöveteleinkkor is, már itt találtuk volna e két különböző hangszert, hát Árpád apánk is bizvást inkább a hegedűt választotta volna.

— **A barsi róm. kat. tanuló ifjuság milleniumi ünnepélye** f. hó 14-én lesz, reggeli 8 órakor veszi kezdetét a templomban *Tedenmmal* Az ünnepély többi programja — mely az iskola udvarban foly le — a következők: 1. *Hymnusz*, éneklé a tanl. ifjuság. 2. *Élnők megnyitó*, tartja ft. Schieffer Antal plébános ur. 3. *Honfoglalás 1000 éves története* felolvassa Körmendy József főtanító. 4. *Hymnusz*, szavalja Horváth Lajos 3-ik oszt. tanl. 5. *A magyar polgár* szavalja Erdelez József 3-ik oszt. tanl. 6. *Nagy a világ*, éneklé az ifjuság. 7. *Ki volt Árpád*, szavalja Leocz Hugó V. oszt. tanl. 8. *Árpád a honalapító*, szavalja Czuri Matild VI. oszt. tanl. 9. *Árpád sirja*, szavalja Varga Amália VI. oszt. tanl. 10. *Lehel kürtje*, szavalja Zumi Ernő VI. oszt. tanl. 11. *Három színű a nemzeti lobogó*, éneklé az ifjuság. 12. *A magyar nép zászlója*, szavalja Varga Gizella 3-ik oszt. tanl. 13. *Hunyady*, szavalja Horváth Ilka VI. oszt. tanl. 14. *Ki volt nagyobb*, szavalja Sándor János és Csányi László VI. oszt. tanl. 15. *Az anya emlékszáva*, szavalja Füle János 3-ik oszt. t. 16. *Tied vagyok*, éneklé az ifjuság. 17. *Szózat*, szavalja Varga József és Körmendy Károly V. és VI. oszt. tanulók. 18. *Tanuló zárszáva*, szavalja Müller Mari V. oszt. tanuló. 19. *Zárszó*, tartja Schleining Károly oszt. tanító. 20. *Szózat*, éneklé a tanl. ifjuság.

— **A barsi izr. hitközség**, folyó hó 10-én delután 5 órkor, magyarország ezeréves fennállásának megünneplésére hitszónoklattal egybekötött hála Istentiszteletet tart imaházában.

— **A babócsai iskolásfiuk millenium-ünnepélye.** Babócsán a püspöki rendelet által kitűzött napon, vagyis f. hó 17-én, vasárnap fog megtartatni a milleniumi ünnepély a róm. kath. népiskola ta-

nulói által. Az ünnepélyen — nemzeti színű szallaggal felékesítve jelennek meg a tanulók s először is szent misét hallgatnak, mely után a templom terein fölállanak, hol F. t. Kenyeres Lajos plébános ur megnyitó beszédet fog tartani, mely után eléneklik a tanulók a „Hymnusz”. Ez után következik felolvasás, melynek végeztével több tanuló fog hazafias költeményeket szavalni, befejezésül eléneklik a tanulók a „Szózatot”. Legyógül a Szent-István-Társulat által kiadott „Milleniumi Emlékiratkák” osztatnak szét a tanulók között.

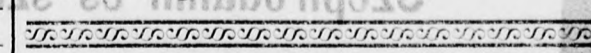
— **Somogyi ló győzelme.** Az idei budapesti lóversenyek megnyitó napján az eddigi legnagyobb díjat, az „Egyesített nemzeti és hazafidíj”-at, 20.000 koronát, Jankovich Bézsán Gyula geszti nagybirtoke Gyöngyös nevű lova vitte el s ugyan e ló vitte el a napokban lefolyt, 15.000 koronával doított „kanca díj”-at is.

— **Uj lap.** „Közérdek” ezimrel új hetilap indult meg május elsejével Ujpesten, mely Ujpest és Rákospalota érdekeit karolja fel. Szerkesztője Erschinger János, lapunk buzgó munkatársa, kinek neve lapunk olvasói előtt már nem ismeretlen. Kívánunk neki sok szerencsét szerkesztő pályájához!

— **Megjutalmazott orvosok.** Perczel Dezső belügyminiszter nagyobb összeget vett föl a költségvetésbe olyan orvosok jutalmazására, a kik az egyiptomi szembetegség által fertőzött vidéken nagyobb tevékenységet fejtenek ki. A miniszter most 1 orvost 250 frt, 1-et 200 frt, 15-öt 150 és 12 orvost 100 frt jutalomban részesített.

— **Raktár-kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank barsi raktárainak Készlet f. hó 15-én 61970 mm. 463150 frt biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 30-ig 45669 mm. 327950 frt biztosítási érték. Összesen 107639 mm. 791100 frt biztosítási érték. Kiraktárlás f. hó 15-től 30-ig 49413 mm. 345550 frt biztosítási érték. Készlet f. hó 30-án 58226 mm. 445550 frt biztosítási érték. Részletezés: 25296 mm. búza 879 mm. rozs 4497 mm. árpa 2147 mm. zab 9699 mm. tengeri 366 mm. hüvelyesek 772 mm. liszt 6688 mm. különféle.

— **Ló kivitelünk.** *Lakocsáról* írják a következőket: A somogyi lovak már több hónap óta igen nagy keresletnek örvendenek. A külföldi vevők jó pénzt fizetnek lovainkért s vidékünkéről 50—100-val szállítják főképp Olaszországba, Ausztriába és Németországba is.

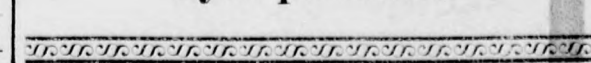
Az aranyosi bérnökségnél

200 erdei öt idei vágás

SZÉP HASÁB NYIRFA

egészben vagy részben is
a helyszínén eladó.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni a bérnökségnél Aranyos pusztán.

VASUTI MENETREND.**Barosról indul:**

Kanizsára . .	reggel	6 óra	30	perc.
"	délelőtt	11 "	05	"
"	este	8 "	55	"
Pécs — Szigetvárra				
"	reggel	7 "	32	"
"	délután	5 "	16	"
Pákráczára . .	reggel	8 "	16	"
"	este	5 "	18	"
Somogy-Szobra	reggel	5 "	7	"
"	délután	2 "	15	"

Barosra érkezik:

Kanizsáról . .	reggel	7 óra	21	perc.
"	délután	4 "	45	"
Pécs — Szigetvárról				
"	délelőtt	10 "	40	"
"	este	8 "	39	"
Pákráczról . .	délelőtt	10 "	45	"
"	este	8 "	05	"
Somogy-Szobbról	délután	1 "	30	"
"	este	8 "	10	"

KOTZÓ PÁL

gépész mérnök

BUDAPEST, ÜLLŐI-UT 18.sz.Ajánl 2¹/₂, 3, 3¹/₂ és 4 lóerejű**SZÖGES CSÉPLŐKÉSZLETEKET**

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 32 lóerejű

sínes gőzcséplő-készleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel. Fa és szénfűtésű és eredeti szalmafűtő — **GŐZMOZGONYOKAT.** — Továbbá R. GARRETT & SONS felülmulhatlan 40 százalék tüzelőanyag megtakarító

COMPOUND GŐZMOZGONYOKAT,

legjobbnek ismert brandtforti önműködő amerikai kévekötő arató gépeket. Eredeti amerikai széna gyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. Sorvető és szórvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek.

— **VIDÉKI ÜGYNÖKÖK KERESTETNEK.** —**Ózv. Habianac Augusztné.**

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete

könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.

BARSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek, üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

